

VESTITORUL CREȘTIN

Organul Comunității Baptiste Române Nr. 2 din București

APARE ODATĂ PE LUNĂ

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Str. Păunașul Codrilor 79
BUCUREȘTI, VI

ABONAMENTUL :
Pe un an lei 60
Pe 6 luni lei 30

SOCIETATEA FEMEILOR DIN COMUNITATEA NOASTRĂ.

O NAVALIRE STRAINA

„Dați de știre în orașe, duceți vestea la sate și spuneți că în țară a năvălit un popor străin. Strigați în gura mare și ziceți: Strângeți-vă și haidem să pornim luptă contra acestui dușman“

Acesta sunt cuvintele de alarmă ale profetului lui Dumnezeu Ezechiel. Năvălirea de care spune este năvala păcatelor de tot felul în viața omenească.

Căpetenia năvălitorilor aceștia este balaurul cel mare, șarpele cel vechiu numit și satana, care vrea să pună stăpânire pe întreaga lume.

El, împreună cu slujitorii lui, aduc numai nenorociri, pustiiri, sărăcie, lacrimi.

În primul rând, arăt ca dușman primejdios, Alcoolul, băuturile tari, așa de căutate de cei pătimiși, Alcoolul face un foarte mare număr de victime, măcinând trupul, ucigând sufletul.

Alcoolul își exercită stăpânirea pretutindeni, înaintează, numărul cărciumilor înmulțindu-se mereu îngroșând rândurile victimelor nenorocite.

Nici o putere omenească nu poate să stăvilească beția ci doar s'o supravegheze. Demonul beției stăpânește peste multe suflete ca un stăpân puternic.

Unii, deși cheltuesc pe băutura din munca lor, totuși pe lângă că răpește familiei din strictul necesar, dar la beție apucă și pe alte căi necinstite, incurajează cărciumele, unde se adun răufăcătorii. Paguba mare o suportă țara, deoarece urmașii bețivilor, sunt ființe debile, bolnăvicioase

Ce este de făcut? Scumpul meu cititor, de vrei să fii ferit de acest dușman al sufletului, ia aminte

ce spune Cuvântul lui Dumnezeu: „Vai de cei ce disdedimineață aleargă după băuturi amefitoare și șed până târziu noaptea de se îmbată de vin“ Isaia 5. 11. Apoi. „Ale cui sunt vaetele? Ale cui sunt plângerile? Ale cui sunt răniile fără pricină? Ai cui sunt ochi roșii? Ale celor ce întârzie la vin Prov. 23, v 29-30.

Pe de altă parte un alt dușman, **Mândria**, atacă ce scapă dela beție fie că lucrează împreună.

Care este motivul pentru care oameni se găsesc și se împodobesc fiecare potrivit stărei sociale din care face parte? Pentru că bărbații să placă femeilor iar femeile să fie plăcute bărbaților. Pentru că bătrânii au imbrăcăminte mai simplă? Pentru că pentru ei a trecut timpul când mai pot fi plăcuți altora.

Dorința de a plăcea trezește apoi dorințe de a posedea ceea ce place. Așa se trezește pofta, care dă naștere păcatului. Iar păcatul odată săvârșit aduce moarte, Iacov. 1 15.

Pentru că să nimicească și curăția sufletelor fraagede, Satana se folosește de tipăriurile stricacioase, pline de istorisirii imorale și de clișee rușinoase, indrumându-i pe calea pierzării.

Pe lângă acestea, lumea mai este supusă la o mulțime de păcate și nelegiuiri, ca: Minciuna, lăcomia, egoismul, ghicirea, închinarea la idoli.

Toate acestea fac parte din oștirea celui rău, care a năvălit în lume.

Nu se află scăpare nicăeri, decât în biserică vie a lui Isus, formată din copii lui Dumnezeu, Acolo este cetatea de scăpare, în care se poate adăposti fiecare suflet asupra de cel rău.

Const. Popescu

CRISTOS, VIAȚA MEA

Căci pentru mine a trăi este Cristos, Filipeni 1. 21.

„A trăi pentru mine este Cristos”. Aceste cuvinte ale Apostolului Pavel sunt scumpe tuturor copiilor lui Dumnezeu din mai multe motive, din care voi arăta aci numai trei, și anume :

1. Au fost scrise de Apostolul Neamurilor Pavel, în timpul când a fost pus în lanțuri pentru credința dată odată pentru totdeauna sfinților. (Iuda 3).

2. Au fost scrise când Apostolul era hotărât de a primi cu bucurie să fie turnat ca o jertfă de băutură peste jertfa și slujba credinței. (Filip, 2. 17).

3. Au fost scrise când Apostolul împărtășea bisericii din Filipi cele mai adânci și mai puternice principii ale ființei sale și anume : „*Cristos este viața mea și a muri este un câștig.*”

Ce adevăruri mari ! Viața trupească nu este adevărata viață. Pentru Apostolul Pavel viața era Cristos, iar situația și persoana sa îi sunt de mai puțină importanță.

Orice om, în orice acțiune, ar trebui să țină seamă de eternul adevăr : „Isus trăește”.

Mulți însă n'au experiența că Isus Cristos e viu. El s'a descoperit lor ca Acel care trăește și totuși n'a devenit El viața lor. Unii au chiar harul de a fi călăuză altora spre Cristos, de a spune altora despre Isus, și cu toate acestea Isus să nu fie viața lor. Acestora li se pune întrebarea : „Este într'adevăr Cristos și numai El, viața lor ?” Poate că slujirea lor le este viața.

Ce sărac este acela, căruia slujirea îi este viața, și nu Cristos ! Când va fi chemat înaintea lui

Dumnezeu și acolo se va prezenta numai cu slujba lui, va fi un ucenic pierdut pe veci ! Slujirea noastră, a mea și a ta, iubite frate nu sunt deajuns de a șterge vina păcatelor noastre. Vai nouă, dacă atunci ne vom prezenta ca unii, căror Cristos nu ne-a fost viața noastră !

Cercetați-vă voi care cetiți aceste rânduri : Ce anume vă este viața ? Este familia voastră ? Ocupațiunea voastră ? Bucuriile pe care vi-le procurați ? Sunt acestea izvoarele din care vă astâmpărați setea și dorul vieții ?

Sărmani de voi ! Viața familiară cea mai ideală nu poate astâmpăra setea sufletului, ocupațiunea cea mai înaltă nu poate înlocui părtășia cu Dumnezeu, bucuriile trecătoare nu pot fi balsamul pentru conștiința rănită. Toate aceste daruri cerești le puteți avea numai atunci când *Cristos va fi viața voastră.*

Cu atât mai mult lucrurile de rând nu pot fi izvorul vieții noastre. Nu pot înlocui pe Cristos nici producțiile cele mai alese ale muzicii, cum ar fi o simfonie a lui Beethoven, nici o altă artă, nu pot da, aceea ce dă Isus. Nimic, afară de sângele lui Isus, nu poate șterge vina păcatului tău.

Putem activa în calitate de duhovnici, cu multă râvnă pentru Cristos, totuși fără să trăim *din Cristos.*

La frații noștri din Rusia se verifică acum dacă Cristos și numai El le este viața.

Smulși de lângă tot ce au avut și duși în câmpiile înghețate ale nordului sau prin pădurile seculare,

lipsiți de îmbrăcăminte, flămânzi, aproape că au pierdut înfățișarea de om, departe de slujirea de pe câmpul Evangheliei ce le-a fost așa de dragă, se adeverește că Isus și numai El, le este viața.

Viața este o putere creatoare, contrarie morții. Cristos este elementul care inconjoară pe credinciosul său pretutindeni, dela care primește totul și din care nu iese. El este pacea, iertarea, puterea, care nu dă numai cuvinte evlavioase și apoi să lase sufletul flămând, ci ocupă întreaga ființă a ucenicului, căruia îi este viață. Dacă îngădui ca Isus să lucreze în tine atunci și numai atunci El este viața ta. Atunci vei crește din lumină în lumină din cunoștință în cunoștință până vei ajunge asemenea chipului lui Isus.

Cristos se luptă în noi împotriva poftelor de tot felul, ca să imprime chipul său, nouă, făpturilor Sale, atât în vorbă cât și în faptă.

Cristos se luptă pentru tine și

când El devine viața ta, aceasta se va observa în ocupațiunea ta, în familie, în Biserica lui, pe toate tărâmurile vieții tale.

Situația ta în societate n'are importanță în fața acestui mare adevăr: *Cristos urea să devină viața ta.*

Poți să fii duhovnic sau cismar, gospodină sau diaconesă, avocat sau măturător de stradă, om cu vază sau fără importanță, poți fi mântuit numai dacă *Cristos este viața ta.*

Nu există altceva mai mare și înălțător, decât de a poseda ca viață pe Cristos cel înviat, de a fi o lucrare a Duhului Său, care ne modelează după chipul și asemănarea singurului Mântuitor: Isus Cristos.

Dacă îți dai seama de greutatea păcatului de până astăzi de a nu fi avut pe Isus la viața ta, vino la Acela care dorește să-ți fie viața: Isus Cristos.

Numai prin El poți primi iertere, pare, căci numai *El este viața.*

din *Lichter der Heimat.*

ADEVARATA BOGAȚIE

În mahalaua din vale a orașului X, trăia un om credincios, numit moș Ion cioplitorul de piatră. El locuia ca chiriaș într'una din casele celui mai bogat om din mahala, numit Castelanul, după frumosul castel pe care-l avea.

Într'una din seri, castelanul, a vrut să viziteze casele din cartier, ce le avea închiriate.

Trecând pe lângă încăperile moșului Ion cioplitorul de piatră, se opri, auzindu-l cum se ruga. Ușa era puțin deschisă. Moș Ion mulțumea lui Dumnezeu pentru darurile sale din care-i făcuse parte ca hrană în acea seară.

După terminarea rugăciunii, cas-

telanul pătrunse înăuntru. Privi la masă și observă că moș Ion nu avea altceva decât o coajă de pâine și o cană cu apă. „Moș Ioane” zise castelanul: „eu primesc dela Dumnezeu mai multe daruri și nu mulțumesc niciodată și d-ta pentru atâta mulțumești?” Moș Ion răspunsă că le-a primit și pe acelea din mâna lui Dumnezeu. După o scurtă discuție, castelanul a vrut să plece, dar moș Ion îl oprizicându-i: „Chiar azi dimineață am avut o vedenie. Cineva mi-a spus: „La miezul nopții cel mai bogat om din mahalaua aceasta va muri”. „Ei, moș Ioane, crezi că mă inspăimântă lucrul acesta? zise castelanul. Nu sunt eu cel mai bo-

gat om din mahalaua aceasta? Și cu toate acestea îți spun că nu voi muri, șimăine ne vom vedea dinnou".

Moș Ion îi spuse: „Nu sunt profet să tălmăcesc acele cuvinte, dar după cuvântul Domnului, vă spun: Puneți-vă casa în rânduială". „Moș Ioane, nu mă îngrozește cătuși de puțin lucrul acesta". Cu aceste cuvinte castelanul se retrase.

Mergând pe drum îi suna în ureche cuvintele moșului Ion: *La miezul nopții cel mai bogat om din mahalaua aceasta, va muri.*

Cu toată stăruința lui, i-a fost imposibil să uite aceste cuvinte. „Cum o să mor" se gândea el, „când nu am nici o boală". Totuși, fiindcă neliniștea îi creștea se hotărî să se ducă la un doctor, un prieten bun al său. În scurt timp sosi la el. Doctorul l'a întrebat dacă îl doare ceva. „N'am nimic" îi spuse castelanul. „Dar ce te-a determinat să vii la consultație?" Castelanul îi spuse: „Cunoști pe moș Ion cioplitorul de piatră, el mi-a spus astăzi, că a avut o vedenie când a auzit cuvintele: „*La miezul nopții cel mai bogat om din mahala, va muri.*"

Doctorul după o serioasă examinare, l-a asigurat că nu va muri, și că mâine va fi tot așa de sănătos și va rade de proorocia lui moș Ion.

Castelanul exprimându-și neliniștea, în așteptarea orei fatale, doctorul i-a propus să petreacă împreună, până după miezul nopții. El primi cu bucurie această invitație, și rămase cu doctorul.

Ca să distreze pe amicului său, doctorul începu să spună fel de fel de snoave. Castelanul asculta, dar

privirea lui se furișea spre ceas. Când ceasul arătă 12 fără un sfert, fața lui se îngălbeni, și discuția încetase. Doctorul privea fix la el. Nici un cuvânt, nici o șoaptă nu se auzea. Ceasul înainta încet: 12 fără 10 minute, deodată ceasul bătu ora 12.

După o scurtă tăcere, doctorul a spus: ora fatală a trecut, deci ești salvat, du-te acasă sănătos. Castelanul se duse acasă, iar disdedimineață se sculă tot neliniștit. El nu uitase cuvintele: *La miezul nopții cel mai bogat om din mahala va muri.* Privind pe fereastră, văzu la poartă un grup de oameni. Eși grăbit să-i întrebe ce doresc dela el. Oamenii aceia i-au spus: „Domnule, noi am venit să-ți aducem vestea că azi, la miezul nopții, a murit moș Ion cioplitorul de piatră și dorim să pregătim înmormântarea lui.

Castelanul le făgădui tot sprijinul lui. Mergând în dormitorul lui, se gândea: cum de a spus moș Ion că la miezul nopții, cel mai bogat om din mahala va muri.

Dar cine este mai bogat ca mine în mahalaua aceasta? se gândea el. Oare moș Ion era cel mai bogat? El, care locuia într'o cameră sărăcăcioasă?

Într'adevăr moș Ion era cel mai bogat. El găsisse în Isus Cristos o bogăție netrecătoare, deci, duhovnicește vorbind, el era cel mai bogat om din mahala.

Deci iubite cetitor, să ai palate și hambare pline și să nu ai pe Isus, înseamnă că ești sărac. Dacă vrei să ai *adevărată bogăție*, vino la Isus Cristos, primește-l în inima ta și vei avea în El o bogăție nepieritoare.

CĂSĂTORIE

În ziua de 2 Sept. a. c. a avut loc în Biserica Baptistă din str. Apele Minerale 42 cununta religioasă a sorei Iuliana Marian din Cluj cu fr. Florea Mara din Cermel jud. Arad.

Serviciul cununiei a fost îndeplinit de fr. Gh. Popp, presbiterul Bisericii, ajutat de fr. I. Pușcaș.

Secretarul Bisericii
Gr. Tăcălău

DE VORBĂ CU UN PRIETEN

de IOAN CĂPRARU, București

Sunt aproape șapte ani de când am făcut cunoștință cu un om, cu totul deosebit de alți, ca și de mine atât în vorbă cât și în fapte, de eare am legat în scurt timp o strânsă prietenie.

Intr-o zi îmi puse următoarea întrebare:

„Iubite prieten, D-ta ești creștin?”

„Da, sunt creștin, doar sunt român ca și D-ta.”

„Știu că mulți spun că sunt creștini, dar una este să zici iar alta este să fii într'adevăr creștin.”

„Eu nu numai că spun, dar chiar sunt creștin”, i-am spus eu.

„Mă bucur și mă voi bucura și mai mult, dacă ai fi creștin și cu inima nu numai cu numele, adică să fii creștin adevărat.”

„Dar ce, sunt și creștini neadevărați?”

„O, da! Și încă din nefericire sunt foarte mulți, și după cum văd, și D-ta faci parte din numărul lor.”

„Eu!? Nu dragă prietene, te înșeli, eu sunt creștin ortodox adevărat.”

„Bine ar fi să fii așa, adică drept credincios, dar nu văd faptele dreptei credinți, la D-ta.

„Dar cu ce dovedești că ești creștin.”

„Cu certificatul de botez” i-am spus.

„Aceasta nu-i o dovadă bună, mai bine spune-mi știi cine este creștin adevărat?”

„Cum să nu știu!. Creștin adevărat este acela care a fost botezat de mic copil, așa după cum spune nașul: „Am creștinat un suflet.”

„O, nu, dragul meu, acela nu este un creștin adevărat, poți să-mi spui

după ce se cunoaște un asemenea creștin?”

„Un creștin adevărat este acela care se duce regulat la biserică, se botează la fiecare ziintâi ale lunii, ține toate posturile și se spovedește de cel puțin două ori pe an!”

„Nici acela nu este creștin adevărat.”

„Dar după ce se cunoaște un creștin adevărat?”

„Creștin adevărat este acela, care din libera voință și din propria convingere trezită și formată prin cuvântul lui Dumnezeu s'a hotărât să urmeze pe Domnul Isus Cristos. Se cunoaște că este creștin adevărat dacă această hotărâre o aplică cu strictețe în fiecare zi și dacă viața lui este deosebită de a celorlalți care spun că sunt creștini dar petrec în localuri în care se necinstește numele lui Dumnezeu, trăesc în minciună, ură și mândrie.”

„Nu crezi că prea exagerezi?”

„Nu, hotărât că nu. Dacă ai să privești cu atenție la viața lor, ai să vezi că nu exagerez. Așa, dragă prietene, cred că recunoști că nu-mai acela este creștin adevărat, adică un om după voia lui Dumnezeu, care trăește ca Isus, care ia de exemplu pe Isus, care face ce ar face Isus. Numai un astfel de om va fi mântuit și va dobândi viața veșnică.”

„Bine, dar cum pot să-l imit pe Isus? De unde pot să știu ce ar face El?”

„Foarte ușor. Cumperi un Nou Testament, al Domnului Isus, îl citești, și pe măsură ce te convingi că nimeni altul nu putea trăi o viață mai curată ca a Lui ia-L ca exem-

plu. Și în toate împrejurările vieții, pune-ți întrebarea: „Ce ar face Domnul Isus, dacă ar fi în locul meu? Apoi nu-ți înăbuși glasul cugetului D-tale, luminat de cuvântul Lui și fă după îndemnul cugetului.

Fii sigur că nu vei greși, căci El este lumina lumii; El însuși a spus la Ev. Ioan 8. v. 12.: Eu sunt lumina lumii, cine mă urmează pe Mine, nu va umbla în întuneric ei va avea lumina vieții.”

„Și D-ta” I-am zis eu, ai procedat așa și acum trăiești după pilda lăsată de Domnul Isus?

„Da, așa am procedat, și în toate zilele mă străduiesc să fac ce ar face Isus în locul meu.”

„Ești încredințat că faci întocmai după voia lui Isus?”

„Da, sunt sigur, căci în fiecare zi îmi fac timp să citesc Biblia, să știu ce mai vrea Domnul de la mine, ingenunchez și mă rog Tatălui Cereș să-mi dea putere să pot împlini întocmai voia Lui.”

„Și crezi că trăind așa, vei căpăta mântuirea și viața veșnică?”

„Da, cred, și sunt pe deplin încredințat, căci Dumnezeu nu minte, nu-și retrage făgăduința.

Iată ce scrie la Ev. Ioan 3. 16. „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentruca oricine crede în El să nu piară ci să aibă viața veșnică.

„Atunci este de ajuns numai să crezi în Isus.”

„Nu, căci cuvântul „a crede” cuprinde în el și pe acel de „a urma”, adică a face aceea ce poruncește El.

La Ev. Ioan 11.26. scrie: „Dacă îmi slujește cineva să mă urmeze.” Iată dar, Domnul cere celor ce-l slujesc, să-l urmeze. Apostolul Ioan scrie la I Ioan 2 v 6, „Cine zice că rămâne în El, trebuie să trăiască cum a trăit Isus”.

Iată dar iubite prieten, că și-am făcut cu prisosință dovada că numai acel om este un creștin adevărat, care face întocmai ce a spus Domnul Isus. Când vei începe să umbli pe urmele Mântuitorului, vei vedea prăpastia ce-i desparte pe cei ce se numesc creștini de creștini adevărați.

Ai să privești cu groază în urmă, la viața care ai dus-o fără Isus. Acum rămâi în pace, Domnul să te binecuvânteze și să lase ca sămânța cuvântului Său să încolțească și în inima D-tale. Astfel s'a încheiat convorbirea cu prietenul meu. Ce am făcut după această discuție?

Sincer vă spun, am dat ascultare bunului meu prieten și am cumpărat un nou Testament. La lumina cuvântului lui Dumnezeu am văzut cât sunt de păcătos și voi fi pierdut pe vecinicie, dacă nu mă voi pocăi.

Fiind convins de acest lucru, am început să umblu pe urmele lui Isus, și mulțumesc lui Dumnezeu că a trimis pe acel prieten, care astăzi îmi este frate în Domnul. Este fr. *Simion Voia*, predicatorul adunării Baptiste din Brăila.

ORÂNDUIRE DE LUCRĂTORI

Secerișul fiind mare, Domnul poate lucrători în câmpul său.

Astfel, în ziua de 26 Aug. a c. a fost ordinar ca diacon al Bisericii Baptiste din Com. Stoborăști Jud. Teleorman, fr. Marin Dobriță.

Actul ordinării a fost săvârșit prin punerea mâinilor așa cum spune în Cuvântul Domnului, de către fr. Ioan Branea și Gh. Popp din București.

Tot atunci a avut loc și botezul a 6 persoane, în râul Olt.

SCRISORI CATRE PRIETENI

BOTEZUL

Intreg Noul Testament este pentru cei credincioși, deci și pentru tine.

Dupăce Isus a înviat, a dat ucenicilor săi o poruncă: să vestească la toți cei ce se pocăesc că trebuie să se boteze. „*Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui al Fiului și al Sfântului Duh, și învățați-i să păzească tot ce v'am poruncit.* (Matei 28. 19, 20). *Cine va crede și se va boteza va fi mântuit.*” Prin aceasta se cere ca numai acei ce cred trebuie să se boteze, căci: „*cine nu va crede va fi osândit*”. (Marcu 16. 16). Ucenici trebuiau să știe că un botez fără credință este nefolositor.

Să luăm aminte la valoarea deosebită pe care apostolii Domnului a dat, tocmai la executarea acestei porunci a botezului. În Ierusalim, în prima zi de Rusalii, prin predica lui Petru s'au adunat un mare număr de oameni, cari s'au recunoscut păcătoși, au venit și au întreat: ce trebuie să facem ca să fim mântuiți? Petru le-a răspuns: „*Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele Lui Isus Hristos spre iertarea păcatelor*”. (Fapt. Ap. 2. 28.) Ceva mai târziu când Petru era în casa lui Corneliu și predica, toți ascultători au crezut și s'au umplut de Duh Sfânt. Petru nu s'a mulțumit numai cu atât, ci „*a poruncit să fie botezați în Numele Domnului Isus Hristos.* (Fapt. Ap. 10. 27, 28.)

Numai credincioși trebuie să se boteze. Aceasta găsim noi în toate botezurile arătate de Noul Testament. Prima dată în Ierusalim: „*Cei cari au primit propovăduirea lui, au fost botezați și în ziua aceea, la nu-*

mărul ucenicilor s'au adaus trei mii de suflete. (Fapt. Ap. 2. 41.) La fel în Samaria: „*Dar când a crezut pe Filip, care propovăduia Evanghelia Impărăției lui Dumnezeu, și a numelui lui Isus Hristos au fost botezați atât bărbați cât și femei. Chiar Simon a crezut; și după ce a fost botezat, nu se mai despărțea de Filip.* (Fapt. Ap. 8. 12, 13). La fel cu famenul Etiopean: a crezut și s'a botezat. Și ca să fie pe deplin sigur, că el este un credincios adevărat l-a întreat pe Filip care i-a spus: „*Dacă crezi din toată inima se poate.* Bucuroși-a făcut cunoscut famenul credința sa și a fost botezat. (Fapt. Ap. 8. 34—39). În Corint nu a fost absolut cu nimic altfel: „*Dar Crispus fruntașul Sinagogii a crezut în Domnul împreună cu toată casa lui. Si mulți dintre Corinteni, cari auziseră pe Pavel au crezut și ei, și au fost botezați.* (Fapt. Ap. 18. 8.) În Efes s'a întâmplat la fel când 12 bărbați au fost botezați pentru a doua oară, pentrucă primul botez nu fusese după ordinul lui Isus. Botezul biblic se administrează prin cufundare. Cuvântul grecesc *baptizo* înseamnă cufundare. Textul dela Marcu 16. 16. s'ar citi astfel: cine crede și se cufundă (în apă).

Chiar Ioan Botezătorul a înțeles prin botez numai cufundarea pentrucă îi trebuia multă apă pentru botez. „*Ioan boteza și el în Enon aproape de Salim, pentrucă acolo erau mai multe ape și oamenii veneau să fie botezați.* (Ioan 3. 23.) Deasemenea și în următoarele locuri pe care tu le citești în Biblia ta, subliniază-le, spune așa: De îndată ce a fost botezat Isus a eșit afară din apă. „*Și în clipa aceea cerurile s'au deschis, și a văzut pe*

Duhul lui Dumnezeu pogorându-se în chip de porumbel și venind peste El" (Matei 3. 16.). A poruncit să stea corul, s'au pogorât amândoi în apă, și Filip a botezat pe famen. Când a eșit afară din apă, Duhul Domnului a răpit pe Filip. (Fapt. Ap. 8. 38, 39.)

Orice altă formă de botez, afară de aceasta este nebiblică; și pentru aceasta nu sunt valabile. Pavel scrie Efesenilor! „*Un Domn, o credință și un singur botez.* (Efes. 4. 5. —) Dar pentru ce? poate că, întrebii botezul trebuie administrat numai prin cufundare?

a) Pentru că însuși Isus l'a poruncit. Și inadins a spus El uceni-

cilor: „*Și învățați-i să păzească tot ce v'am poruncit.* (Matei 28. 20.).

Aceasta cere Dumnezeu dela noi, ca să ascultăm și să facem ceace Isus a vorbit: *Acesta este Fiul Meu prea iubit, în care imi gădesc plăcerea mea, de El să ascultați.* (Matei 17. 5.).

Mama Lui Isus, care cunoștea pe fiul său spune: *Să faceți orice vă va zice.* (Ioan 8. 5.) Mântuitorul însuși pune mare preț pe porunca lui, de a o face și ține ca o măsură a dragostei noastre de El. *„Dacă mă iubește cineva va păzi Cuvântul Meu. Cine nu mă iubește nu păzește Cuvântul Meu.* (Ioan 14. 23. 24.).

NOI AVEM

BCU *Noi avem adevărul* University Library Cluj

Și credința vie

Noi avem o moștenire

În cereasca împărăție.

Noi avem răscumpărarea

Prin Domnul Isus

Noi avem în ispite

Ajutor de sus.

Noi avem Scriptura

Din care ne hrănim.

Noi avem dreptul dela Tatăl

Copii Lui să ne numim.

INȘTIINȚARE

Aducem la cunoștința abonaților și cititorilor noștri că a apărut volumul I de *Poezii religioase* de fr. Simion Țion.

Cartea are format mare, aproape 200 pag. și conține peste 150 poezii.

Prețul Lei 50.—Comenzile se vor adresa la fr. Simion Țion, str. Avram Iancu No. 1 Cluj. Recomandăm a comanda din timp, de oarece s'au tipărit puține exemplare.

PLATA PĂCATULUI

Apostolul Pavel vorbește despre plata păcatului. Când un stăpân plătește celor ce l'au servit, le dă ce li se cuvine pentru munca depusă.

Servi sunt obligați să asculte de stăpânii lor și să execute lucrul ce li se încredințează.

Așa este că dacă vrei să ascuți de cineva ești robul aceluia pe care-l slujești? Acei ce slujesc ca robi primesc o răsplată oarecare, la drept vorbind, robii au o plată ingrată, de care nu se bucură, ci dimpotrivă, le amărește viața: loviturii, pedepse, îngreunarea muncii.

Sufletește omul nu poate să aparțină la doi stăpâni, căci, sau va ținea la unul și va nesocoti pe celălalt. Nu poate sluji lui Dumnezeu și păcatului. Cuvântul lui Dumnezeu spune deslușit că acela care trăește în păcat este rob al păcatului, Ioan 8. 34., iar Ap. Petru spune: „Fiecare este robului lucrului de care este biruit” II Petru 2. 19.

Sărmanul suflet, cum se duce singur să fie robul nelegiuirii, slujind păcatului, neștiind că plata păcatului este moartea.

Toți cei ce trăesc o viață în neleguire vor avea un sfârșit tragic, vor avea ca răsplată moartea vecinică, adică vor fi chinuiți în veci

în iazul de foc, unde va fi aruncat și diavolul care i-a înșelat.

Dar Domnul Isus Cristos a venit în lume să nimicească lucrările diavolului (I. Ioan 3, 8) să dea iertare de păcate celor ce vor asculta de cuvântul său scris în Evanghelie, căci după cum odinioară vați făcut mădularele voastre roabe ale necurăției și fărâdelegii, tot așa și acum să faceți mădularele voastre roabe ale neprihănirii ca să ajungeți la slințirea voastră. Așa dar, numai este nici o osândire pentru cei ce sunt ai lui Cristos, care nu mai trăesc după îndemmurile firii pământești ci după îndemmurile Duhului Sfânt. Cu toate că lupta de a ieși de sub stăpânirea păcatului este grea, totuși cei ce doresc să fie lii ai celui prea înalt, sunt mai mult decât biruitori prin Acela care ne-a iubit și s'a dat pe Sine ca preț de răscumpărare pentru noi.

Deci păcatul să nu mai domnească în trupul vostru muritor și să nu mai ascultați de poftele trupului. Și odată ce ați fost izbăviți de păcat și v'ați făcut robi ai lui Dumnezeu, aveți ca rod sfințirea iar ca sfârșit: viața vecinică. Romani 6. 22.

C. P.

RECTIFICARE

În numărul trecut al revistei la informația de sub titlul „Nunți creștinești” s'a strecurat o greșeală. Anume, s'a publicat că în ziua de 3 Iunie a. c. a avut loc Cununia fr. Gh. Ionescu cu sora Constanța Filip, în localul Comunității, în loc de: a. . a. avut loc cununia fr. Gh. Ione-

scu cu sora Constanța Filip din Comunitatea noastră...

Această eroare se datorește faptului că s'a dat mai multă atenție, felului cum s'a săvârșit cununia, decât asupra persoanelor și a locului unde s'a ținut. Facem cuvenita rectificare.

Red.

MATERIAL PENTRU INTRUNIRILE TINERETULUI

TRADUCERI DE
LIVIU MUNTEANU și IONEL BRANA

Teme biblice

Vegherea creștinului

I. Petru 5 v. 6 — 11.

1. Divinitatea chemării cerești cere o veghere atentă și crescândă.
2. Primejdia mare a adormirii în cele spirituale și diferitele slăbiciuni la care suntem supuși, cere deasemeni să veghem.

Ce înseamnă a veghea?

1. A veghea, în înțeles trupesc, înseamnă să avem ochi deschiși spre tot ce avem în fața noastră. Ce foloase putem profita și ce pagube ni se cășunează. Vegherea spirituală este la fel, însă este îndeplinită atât în cele trupești cât și cele sufletești.

2. A observa ceace se află mai dinainte în noi. Acestea sunt înclinațiunile și gândurile de orice fel. Înainte de săvârșirea uuui păcat, a avut în inimă o înclinație spre acel păcat. Trebuie deci să veghem asupra primelor manifestări a dorințelor rele din inima noastră. — Iacov 1. 14 — 15.

3. A veghea asupra impresiunilor primite și care ni se întipăresc adânc în minte și în inimă. Aceste impresiuni pot fi bune sau rele, să ne apropie sau să ne îndepărteze de Domnul Isus. Printr'o supraveghere atentă să se aprecieze calitatea impresiunilor primite, care ne influențează la ocupațiunea noastră, lectura noastră, felul cum întrebuițăm momentele de odihnă.

4. A veghia asupra obiceiurilor noastre.

Dumnezeu ne-a lăsat multe deprinderi bune, pe care le neglijăm, lăsându-ne ademeniți de deprinderile rele.

5. A veghia asupra hotărârilor ce luăm. Să nu luăm hotărâri pripite ci să cercetăm care este voia lui Dumnezeu.

Când se face vegherea

1. În ceasurile de grea încercare.
2. În timpul când ne cercetăm pe noi înșine.
3. În timpul rugăciunii. Cel ce se roagă are ochi deschiși asupra tuturor primejdiilor.

PENTRU BEȚIVI

*Omul beat este decât o fiară mai rău,
Căci sângeiros se poartă cu copilul său,
Pe când fiara cea mai crudă ce poate să fie
Cu pușorii ei se poartă cu multă gingășie.*

*Bețivul este un suflet pierdut pe vecie
Când va îndura chinuri ce nu se pot descrie.
Este doar o cale ca să se mântuiască :
Să se întoarcă la Domnul și să se pocăiască.*

*De ar avea păcate oricât de mari și grele,
Sângele lui Isus poate să le spele.
Domnul plin de iubire, și nespus de milostiv
Cu îndurare primește pe oricare bețiv.*

BCU Cluj / Central University Library Cluj
*Din el atunci vor curge râuri de apă vie
Și întregă viață sete n-o să-i fie.
Iar când de locașul satanii își aduce aminte
Din suflet mulțumește cerescului Părinte.*

*Îi mulțumește fiindcă nevinovatul Miel
Pe cruce, în chinuri grele, murit-a pentru el.
Nu mai ține în mână sticla cu rachiu
Ci numai cuvântul Domnului cel viu.*

*De-l întreabă vre-unul : Oare cum se face,
Că lui băutura de fel nu-i mai place...
El le va răspunde, tuturor, voios :
„Eu mi-am predat viața lui Isus Cristos“.*

L. M.

Abonați și răspândiți

„VESTITORUL CREȘTIN“

LECȚIUNILE ȘCOALEI DUMINECALE

Traduceri de LIVIU MUNTEANU

Duminică, 2 Septembrie 1934.

CONVERTIREA LUI SAUL

LECȚIA: Faptele 9 v. 1—9.

CUVÂNT DE AUR: „*N'am vrut să mă împotrivesc vedeniei cerești.*” — Faptele 26. 19.

Explicațiuni.

Saul înseamnă cel primit în rugăciune. Acesta este numele evreesc al Apostolului Neamurilor, care și-a schimbat numele în grecescul Pavel (latinește: Paul) care înseamnă: „cel mic”. De fel din localitatea Tars, din Asia Mică.

Damasc, unul din cele mai vechi orașe din lume, vechea capitală a Siriei (Aram), așezat la distanță de aproape 700 klm. de Ierusalim.

Învățămintele.

Întâlnirea cu Isus. Din momentul în care Saul s'a întâlnit cu Domnul Isus, a devenit o făptură nouă. Odată cu întoarcerea sa la Dumnezeu, a dat dovadă de ascultare, botzându-se de îndată, începând a mărturisii pe Domnul, să aibe o nouă purtare față de poporul lui Dumnezeu, nemai având ură ci iubire (I Ioan 9. 14). Nu toți oamenii se întâlnesc cu Domnul Isus în acelaș fel ca Saul. — Unii îl întâlnesc în familiile lor, care sunt credincioase, alții la adunare.

Saul nu cunoștea până atunci pe Domnul, dar în urmă, când El i s'a descoperit a devenit un apostol des-toinic. Cunoașteți voi pe Domnul Isus? Mergeți voi pe calea ascultării?

Insoțitorii lui Saul. Insoțitorii lui Saul au auzit glasul dar nu vedeau pe nimeni. Ei auzeau vorbirea fără să

distingă ce se vorbea. (Faptele 26. 9)

Tot așa este și azi. Pentru multă lume Biblia este doar o tipăritură, hârtie pe care sunt așternute litere.

Ei nu aud pe Dumnezeu vorbindu-le prin Biblie.

Mulți vin la adunare sau Șc. Dum. dar nu prind decât șgomotul melodios al cântărilor, al vorbirii dar nu aud glasul lui Isus, cum le grăește inimii lor. V'ați deprins voi să cunoașteți glasul lui Isus? Oile (și mieluceii) lui Isus, cunosc glasul Său.

Sub îndrumarea Domnului. Domnul Isus a spus lui Saul că-i va spune ce trebuie să facă.

Domnul a trimes pe Anania, care a botezat pe Saul, Duhul Sfânt, apoi a călăuzit pe apostol în toată lucrarea lui.

În toate împrejurările vieții Domnul ne spune ce să facem. Domnul Isus ne vorbește prin Sfânta Scriptură, prin servii Evangheliei, și prin Duhul Sfânt, care ne va călăuzi în tot adevărul.

Duminică 9 Septembrie 1934

EVANGHELIA PENTRU TOATE NEAMURILE

LECȚIA: Faptele 11 v. 5—18.

CUVÂNT DE AUR: „*În adevăr, nu este nici o deosebire între Iudeu și Grec, căci toți au acelaș Domn care este bogat în îndurare pentru toți ce-i cel cheamă.*” (Romani 10. 12).

Explicațiuni

Tope, port la Marea Mediterană, la 55 km. de Ierusalim. Pe timpul lui Iosua se numea Iafso; astăzi acest port se numește Iafa. Spre acest o-

raș a fugit Iona; Ap. Petru a înviat pe Tabita.

Cesarea, port la Marea Mediterană, 50 km. la miez-noapte de Iope; reședința guvernatorului roman din Palestina.

Invățămintele.

Puterea rugăciunii. Apóstolul Petru a fost un predicator destoinic dar care cunoștea puterea rugăciunii. El a făcut această experiență, când a căpătat mai mult decât a cerut: propovăduirea Evangheliei la neamuri.

Domnul Isus a spus că rugăciunile vor fi ascultate (Ioan 16, 24) Biblia ne prezintă multe dovezi. Notează câteva: Rugăciunea Anei (I Sam. 1, 27), Samuel (I Sam. 7, 9), Solomon (I Regi 9, 3) Ilie (I Regi 17, 37). Zaharia (Luca 1, 13).

O dovadă de ascultare a rug. din zilele noastre este și viața lui George Müller.

Omul este cel mai bun ambasador (trimis) din partea lui Dumnezeu să ducă vestea Evangheliei.

Evanghelia dusă personal. Omul este cel mai bun ambasador (trimis) din partea lui Dumnezeu să ducă vestea Evangheliei.

Deaceia misionari s'au dus personal în țările străine.

O predică cu efect. Așa de puternică a fost predica lui Petru că a câștigat pentru Domnul pe Corneliu. Pe seurl, Petru a spus: Dumnezeu a pregătit mântuire pentru toate neamurile, Isus a adus Evanghelia păcii, cum făcea bine, că a fost crucificat, a înviat, a trimis slujitorii Săi să predice Evanghelia, cine crede în El are iertarea păcatelor.

Petru a propovăduit cuvint: aducătoare de mântuire (v. 14).

Iată dar, că nici faptele bune nici pomenile făcute de Corneliu nu l'au mântuit după cum nu poate face nimic nici icoanele ci numai adevărul Biblic.

Aplicațiuni personale

1. Cine poate să istorisească un caz

când rugăciunea i-a fost ascultată?

2. Cum ascultați voi de îndemnuirile de a duce vestea cea bună la cei ce nu o au?

Duminecă 16 Septembrie 1934.

INCEPUTUL LUCRĂRII MISIONARE

LECTȚIA: Fapte 12 v. 25—'
" 13 v. 1—12.

CUVANT DE AUR: „Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Christos, fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede: întâi a Iudeului, apoi a Grecului. (Romani 1, 16).

Explicațiuni

Antiohia, a fost un mare oraș, cu o populație de aproape o jumătate de milion, situat în Siria, la miez-noapte de Ierusalim. Era un oraș păgân dar unde locuiau mulți Iudei. Biserica din Antiohia, era adunarea locală a credincioșilor, compusă din creștini, Iudei și Greci.

Cipru, o insulă situată în Marea Mediterană, între Asia Mică și Siria.

Barnaba, înseamnă Fiul Mângâerei (Fapte 4, 36) era de fel din insula Cipru.

Simion, numit *Niger*, — Niger înseamnă Negru. De ce i s'a dat acest adaos de nume nu se știe sigur. Probabil pentru că era mai oacheș.

Luciu, este o altă formă a numelui Luca. Luciu era rudă cu Ap. Pavel (Romani 16, 21).

Invățămintele.

Chemare cerească. Dumnezeu cheamă pe oameni să lucreze în via Lui și arată fiecăruia ce are de făcut. Avram a fost chemat să fie un martor al lui Dumnezeu între păgâni. Noe a lucrat ca tâmplar, Moise a slujit în mai multe feluri, Iosua a servit ca luptător, Naomi a câștigat pe

Rut, David a fost cântăreț și Rege, Luca a servit ca doctor și scriitor, Ștefan și Filip au fost predicatori.

În împărăția lui Dumnezeu se găsește de lucru pentru fiecare, chiar și copii. Astfel, un băiețel a dat pâinea și peștișorii săi, Domnului Isus. (Ioan 6, v. 9—13).

Cine poate cânta? Cine folosește acest dar pentru gloria lui Dumnezeu? Cine poate aduce un cuvânt de mângâiere unui bolnav?

Un început bun. Lucrarea misionară, a început în orașul lui Barnaba, printră cunoștințele sale.

Vestea Evangheliei să fie dusă mai întâi în familiile noastre, în localitățile noastre.

Aplicațiuni personale

1. Ați spus voi despre Isus rudelor voastre?
2. Cu ce contribuiți voi la răspândirea Evangheliei?

Duminică 23 Septembrie 1934.

EVANGHELIA DUSĂ LA NEAMURI

LECTIA: Fapte 13 v. 42—52.

CUVÂNT DE AUR: *Te-am pus ca să fii Lumina Neamurilor, ca să duci mântuirea până la marginile pământului.* Fapte 13. 47.

Învățămintele.

Vorbirea lui Pavel. În sinagoga (adunarea unde se întruneau evreii) unde vorbea Pavel se aflau mulți prozeliti. adică oameni de neam păgân, care au îmbrățișat religiuinea Evreilor. Pavel i-a vizitat într-o zi de Sabat (Sâmbătă) de oarece în acea zi îi găsea întruniți. Vorbirea lui a pus poporul pe gânduri, făcându-i apoi discute cu aprindere între dânșii.

Prozelitii l-au rugat să le mai predice și în Sabatul viitor, fiind doritori de a ieși de sub îngrădirile cerute de Legea lui Moise și a intra sub influența harului. Pavel a scris mai târziu într-o epistolă, să rămână în har, și să nu se întoarcă la legea veche.

Rezultatele invidiei. Invidia sau pizma au fost cauza multor rele săvârșite de oameni. Pizma este simțământul de necaz ce-l are un om față de altul când se vede că este mai prejos decât celălalt. Astfel Cain a avut necaz pe Abel; Iosif a fost invidiat de frații săi; Saul a invidiat pe David, iar preoții au cerut înorșarea lui Isus din pizmă (Marcu 15. 10).

Invidia este roada firii pământești (Gal. 5. 21) și se naște din mândrie (I Timotei 6. 4).

Vestirea Evangheliei. Poporul din Antiohia a ascultat cu deosebit interes Evanghelia. Evanghelia este vestea cea bună, aducătoare de mântuire după care suspină toată omenirea; și potolește setea sufletelor. Cu toată împotrivirea, se găsesc mulți care primesc Evanghelia.

Aplicațiuni personale

1. Pe cine invidiați, dintre cunoștințele voastre?
2. Ascultați sau vă împotriviți cuvintelor Bibliiei?

Duminică 30 Septembrie 1934.

CÂTE-VA EXPERIENȚE MISIONARE

LECTIA: Fapte 14 v. 8—23.

CUVÂNT DE AUR: *Ferice de cei prigoniți, din pricina neprihănirii, căci a lor este împărăția cerului.* (Matei 5. 10).

Explicațiuni

Listra, era capitala ținutului Liconia (Asia Mică).

Jupiter, era un zeu păgân, socotit socotit ca zeu al zeilor. Liconia, spune legenda, a fost un rege pedepsit de Jupiter, care venise schimbat în om. De aceea poporul din Listra a crezut că Barnaba este Jupiter, fiind mai impunător.

Dela Jupiter numit și Joe, a rămas numele zilei de Joi.

Mercur, era zeul hoților și al mincinoșilor. Povestea spune despre el că era orator, deaceia Pavel care vor-

fost curățit și prin sângele lui Isus. Putem spune și noi ca Pavel? Am făcut noi tot ce ne-a stat în putință pentru Domnul? Am spus vecinilor despre Isus? V'ați păzit voi de întinăriunile din lume? Cum poate să-și țină tânărul curată cărarea lui?

Calea salvării Salvarea din păcate se obține prin auzire (ascultare) credință și botez. Auzirea vine în urma propovăduirii făcută de servii Evangheliei.

Credința vine în urma auzirei și primirei propovăduirii, apoi botezul care este o dovadă de ascultare a celor salvați. Duhul Sfânt renaște, omul se pocăște, crede și devine un copil al împărăției cerești, mort față de păcat și viu față de Isus.

Duminică 28 Octombrie 1934

PAVEL LA EFES

LECȚIA : Fapte 19 v. 23—40

CUVANT DE AUR : „Să nu-ți faci chip cioplit, nici vre'o înfățișare a lucrurilor care sunt sus în ceruri, sau jos pe pământ, să nu te inchini până la pământ înaintea lor și să nu le slujești” (Exod 20 v 4-5)

Explicațiunt

Efes, Capitala provinciei, situată într-o câmpie roditoare în Asia Mică

Diana (grecește: Artemis), zeița lunii și a belșugului, al cărei templu era în Efes - Templul Dianei avea o lungime de . . . m. și o înălțime de 17 cm., cu 127 coloane (stâlpi). Strigătul de Mare-i Diana Efesenilor făcea parte din cere-

monial, cuvinte ce erau pronunțate la serbările date în cinstea zeiței.

Învățăminte

O afacere bună. Într'o localitate din Franța, numită Lourdes, se află o peșteră, înlăuntrul căreia se află chipul Maicei Domnului, arătat ca făcător de minuni. În fiecare an, un mare număr de pelerini, credincioși Catolici, vin la Lourdes, să caute vindecare de felurite boli. Toți în-genunche în fața chipului implorând ajutor. Nu este locul de a ne ocupa de adevărul asupra vindecărilor pretinse ci a cunoaște profitul ce-l au locuitorii aceluia oraș pe urma pelerinilor. Fiecare credincios pleacă de acolo cu câte o amintire, plătită cu prețuri bune: iconițe, trandafiri sfințiți, carte de rugăciuni, figuri de gips chipul Maicii Domnului, în aur sau argint, și altele asemănătoare acestora. Ce s'ar întâmpla dacă cineva ar veni în fața acestei mulțimi și le-ar vorbi adevărul cuprins în Evanghelie? La fel ca la Lourdes a fost în Efes. Acolo era templul Dianei. Închinători cumpărau chipul zeiței turnat în aur sau argint, pe care păgânii le atârnau de gât, ca aducătoare de fericire.

Argintari, deci, făceau o afacere bună.

Vorbirea lui Pavel. În acel oraș a venit Pavel și a spus Efescenilor vestea Evangheliei, spunându-le că idolii sunt făcuți de mâini omenești și n'au nici o putere să ajute pe cineva.

Vestea Evangheliei este ca o lumină în întuneric, ca apa turnată peste foc.

Evanghelia scoate pe oameni din idolatrie din cărciumi, cinematografe și localuri de petrecere, aducându-i la Isus Cristos.

Adresa Comunității : Str. Ștefan Ciobanu, 16—18.
